

TEMESVÁRI PELBÁRT FERENCES GIMNÁZIUM ÉS KOLLÉGIUM

SZAKMAI BESZÁMOLÓ

Árpád-házi királylányok nyomában

2022

Szakmai beszámoló

Árpád-házi királynéknak nyomában

A **Temesvári Pelbárt Ferences Gimnázium és Kollégium** (székhelye: 2500 Esztergom, Bottyán János utca 10., adószáma: 19143097-2-11) **11/A osztályának év végi, Dél-lengyelországi osztálykirándulása** a **2022/36 számú támogatási szerződés** segítségével valósult meg. Az alapítványtól kapott támogatást az **utazási költségre, étkezésekre, programok belépőjegyeire és lebonyolítására (pl.: idegenvezetés)** fordítottuk. A **program 2022. 06. 10 – 14.** között zajlott le. Az osztály teljes létszámmal (15 fő) és három kísérő tanárral (az osztályfőnök és a két kollégiumi nevelő) vett rajta részt.

Az indulás előtt közösen készültünk fel a kirándulásra. Három kollégiumi közösségi órán beszéltünk a lengyel-magyar közös történelemről, az esztergomi kapcsolatokról, kiemelten az iskolánkhoz kötődő IV. Béla leányainak, Kingának és Jolánnak Lengyelországhoz való kötődéséről, illetve kultúrtörténeti kapcsolatokról. Több témakörben készültek kiselőadással a diákok, amit az adott helyszínen előadtak.

Az első nap a párkányi Sobieski lovasszobornál röviden megemlékeztünk a király szerepéről a török kiűzésében, illetve Esztergom felszabadításában. Ezután a felvidéki Árva-várát látogattuk meg.

Következő úticél már Krakkó városa volt, ahova megérkezve elfoglaltuk a szállást.

Második nap (felcserélve a harmadik nap tervezett programjával) délelőtt az auschwitzi táborokat néztük meg. Nagy hatással voltak ránk a látottak és a vezetőnk, Anna szavai.

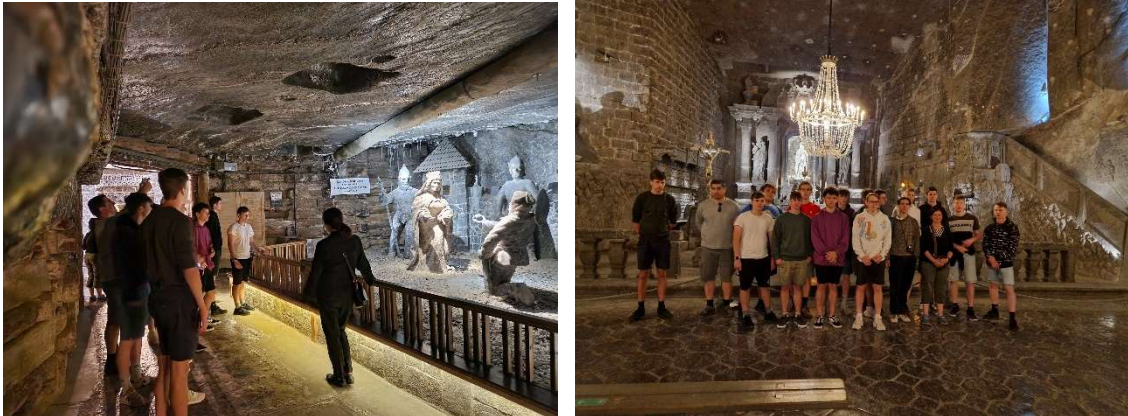
A Schindler gyár meglátogatásával már nem akartuk terhelni a fiúkat látva, hogy a tábor már kellőképpen megdöbbenette őket a holokauszt témakörben. Délután Krakkó belvárosát közösen jártuk be, a waweli sárkánytól, a zegzugos utcákon át a főtér patinás épületegyütteséig. Sőt, ahogy terveztük, Balassiról is megemlékeztünk egy szép Caelia verssel a Szent Anna utcában, az emléktáblájánál:

*„Cupido, nyiladnak magam vagyok-é csak
célül támasztott jele?
Csak az én szívem-é, senki nem egyébé
nagy szenednek tűzhelye?
Csak az, ő így szóla, s ha bánod, tégy róla,
- úgymond - , ha jóm nem kelle.”*

A diákoknak ezután volt lehetőségük az egyéni városnézésre, saját tempójuknak, érdeklődési körüknek megfelelően. Az Isteni Irgalmasság-bazilika magyar kápolnájába nem tudunk kijutni, mert időben megcsúsztunk, ezért a belvárosban, a ferences templomban vettünk részt lengyel nyelvű szentmisén.

A kirándulásunk egyik legértelmesebb napja a harmadik nap volt. Első helyszínünk Wieliczka sóbányája volt, amit Szent Kingának köszönhetünk.

Délután vezetett városnézésen jártuk be ismét Krakkót, újabb és újabb helyszíneket megismerve. Jártunk a Wawel királysírijainál, közük Szent Hedvig ünnepi díszbe öltöztetett nyughelyeinél, mivel 3 van belőle, és a harangtoronyból is letekinthettünk a városra.

Mindkét programunk idegenvezetői nagy szakértelemmel mutatták be a látnivalókat, illetve válaszoltak a kérdésekre. Külön élmény volt a krakkói lengyel származású idegenvezetőnk

Piotr, aki tökéletes magyarsággal, humorral és óriási tudással mutatta be a város nevezetességeit, történelmét.

Hétfőn látogattuk meg Częstochowát, ahol a kegyhelyigazgató Marian atya fogadott bennünket, beszélt a hely múltjáról, szerepéről Lengyelország életében, majd egy idegenvezető segítségével bejártuk a kegyhelyet. A fiúkat megdöbbenette, hogy mennyi ember, gyerek volt a kegyhelyen egy esős hétköznapi délelőtt. Azon viszont már nem is csodálkoztak, hogy Marian atya is tökéletesen beszélt magyarul. Itt terveztük azt, hogy a kis kamarakórusunk énekel, viszont a szakadó eső miatt ezt elhalasztottuk.

Hasonló okok miatt az ojcóvi túrát sem mertünk bevállalni. Már reggel sms-ben kaptunk riasztást, hogy vihar, illetve viharos erejű szél lesz, ami az előrejelzésnek megfelelően meg is érkezett.

Estére lecsillapodott a szél és kiderült, így bevillamosztunk a belvárosba egy esti záróvárosnézésre. Ez alkalommal, akik akarták, megkóstolhatták Kazimierz főterén a zapienkankit.

Utolsó nap hazafelé Ószandec felé kerültünk, ahol ismét megemlékeztünk Szent Kingáról és testvéréről, Szent Jolánról. A kolostor udvarán kamarakórusunk előadta az előző nap elmaradt *mini* koncertjét.

Sajnos ismét kissé rosszabbra fordult az idő, így a dunajeci tutajozás helyett felsétáltunk Nedec várába. Az ide vezető út során láthattuk a kanyargó Dunajecet, ami a Popráddal egyesülve már egyetlen folyókét vágja ketté a Kárpátok vonulatait és tart a Balti-tenger felé. Itt dobta el a legenda szerint Szent Kinga a szalagját és fésűjét, amivel megállította a tatárokat és megvédte az országot.

A Magas-Tátra fantasztikus látványával vettünk búcsút Lengyelországtól.

A diákok nagy örömmel-érdeklődéssel fogadták a kirándulást. Egy kivétellel eddig senki sem járt még Lengyelországban. Minden résztvevő nevében mondhatom, hogy nagy élmény volt, amiért hálásak vagyunk.

Esztergom, 2022. 06. 17.